

ადამიანი და სახელმწიფო საბაზრო ეკონომიკის პირობებში

ბევრი ფიქრობს, რომ ხალხს, მოსახლეობას ეკონომიკა არ ეხება; ფიქრობს, რომ ეკონომიკა სახელმწიფოს და ეკონ. ბიზნესმენების საქმა; ისინი თვლიან, რომ ამისთვის არაფერს აკეთებენ, რეალობა კი სულ სხვაა...

ხალხს, ეკონომიკის განვითარებაში ისეთვე დიდი წვლილი შეაქვს როგორც ბიზნესმენს და ხელისუფლებას. კარგკეთლნილოდ მასზეა დამოკიდებული გაიზრდება თუ არა ~~ხომ~~ მომწოდებელთა რიცხვი მანამდე.

სახელმწიფომ ხელი უნდა შეუწყოს; მინვესტიციების ზრდას, ბაზრის თავისუფლებას; განმარტივოს კანონები და რეგულაციები, მომხმარებელს შეუქმნას არჩევანის საშუალება. აქ უკვე ხალხი ეწევა: მომხმარებელი შეიძენს იმას რაც უნდა ან რისი საშუალებაც შესაძლებლობას აქვს და ფიქრობს თუ როგორ უფრო მეტ სარგებელს მიიღებს და ვერ აანალიზებს, რომ სარგებელი არა მხოლოდ ფართონ, არამედ მომწოდებელმაც მიიღოს. მან: შეიძინა პროდუქტი რომელიც, მკვლავთ იზარმალება მის ქვეყანაში, რა გააკეთა ამით? ამით სარგებელი მიიღოს ~~სახელმწიფომ~~ მომხმარებელმა, მომწოდებელმა და სახელმწიფომ.

გალახდა ფული მომწოდებელს, მომწოდებელი ფულს უხდის სახელმწიფოს (გადასახადების სახით), ეს ფული კი მიდის ქვეყნის ბიუჯეტში და აქედან ნაწილდება სხვადასხვა სექტორში, რაც უფრო მაღალია დაფინანსება, მით უფრო მაღალია პროდუქტის ხარისხი. ეს ყველაფერი თავისუფალი ბაზრის პირობებში მაგრამ თუ საქმე გვაქვს კრიზისთან, მდგომარეობა

შედეგ გართულდება,

კრიზისის დროს ზევრ კომპანიას გატოვების საფრთხე ემუქრება ამიტომ ის თანამშრომლებს უხელფასო შვებულებაში უშვებს, ზევრი აღამიანი კარგავს შემოსავლის წყაროს, ამიტომ ამჟამინდურ სარტებს და ცდილობს შეიძინოს ის რაც საჭიროა და აცდილობს და არა ის, რაც მას სურს.

შედეგ ვასტყვი, რომ აღამიანს და სახელმწიფოს დიდი როლი უკისრია ეკონომიკის განვითარებაში, მასზე დამოკიდებული ტანხარზე არსე ბულო პირობები.

